

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 720

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 august 2023

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 214 din 20 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor			măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar	2-7
			Decizia nr. 251 din 27 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule	7-10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		1.176. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.253/2021 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”	11-15	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 214**

din 20 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din

fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele membrului său de sindicat Angelica Coca, în Dosarul nr. 13.412/3/2019 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.065D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021 sau Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința nr. 794/CA din 27 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.412/3/2019, **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele membrului său de sindicat Angelica Coca, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate conțin formulări de trimitere la cuantumuri salariale stabilite într-o lună anterioară, potrivit legislației în vigoare în luna respectivă, de exemplu, „se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna (...)”, „se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna (...)”, „își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la aceasta dată”. Niciuna dintre normele mai sus menționate nu reglementează concret, precis, clar, cuantumul elementelor salariale, ceea ce generează o situație cu totul ieșită din comun, în care salarizarea personalului bugetar a fost reglementată, în perioada 2010—2017, printr-un lanț nesfârșit de norme de trimitere la norme precedente care în loc să conțină norme de reglementare substanțială conține norme de trimitere care, în final, regresează la legislația de salarizare valabilă în anul 2009. Se încalcă principiul securității raporturilor juridice, deoarece fiecare normă criticată este lipsită de claritate și precizie, întrucât nu reglementează efectiv cuantumul drepturilor salariale vizate de reglementare. De asemenea, fiecare normă criticată trimite la și ultraactivează normele de salarizare care au precedat-o și care și-au încetat efectele la intrarea în vigoare a normei criticate, fie prin abrogare expresă, fie prin atingerea termenului de valabilitate a normei.

Cu titlu de exemplu, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a fost abrogat formal la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, dar a ultraactivat prin art. 38 alin. (2) lit. a). Similar, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a fost ultraactivat prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.

6. Astfel, întregul lanț al normelor de trimitere, contestat ca neconstituțional prin prezenta excepție, a încălcat principiul securității raporturilor juridice, întrucât, pe lângă împrejurarea că s-au ultraactivat unele pe altele, lanțul normelor de trimitere regresivă a ultraactivat și a perpetuat ultraactivitatea sistemului de salarizare valabil în anul 2009, dar abrogat de la 1 ianuarie 2019. În mod particular, lanțul normelor de trimitere a ultraactivat normele abrogate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare reglementând coeficienți de funcție și de grad profesional pentru reclamanți, valoare de referință sectorială, sporuri și alte suplimente, metode de calcul.

7. Normele contestate încalcă și principiul separației puterilor în stat, față de împrejurarea că Guvernul a utilizat mecanismul ordonanțelor de urgență succesive pentru a bloca efectul legilor-cadru de salarizare date de Parlament, ca autoritate legiuitoare. Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice au conținut coeficienți noi de funcție și o valoare unică de referință, care nu s-au aplicat niciodată, ca efect al textelor contestate din ordonanțele de urgență succesive. Toate legile-cadru de salarizare din anul 2010 până în prezent au stabilit ca principiu general principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii. O normă care trimite generic la niște cuantumuri dintr-o lună precedentă care, de altfel, nu sunt precizate nici în normele de salarizare care au precedat-o nu întrunește exigențele de precizie și claritate care caracterizează un act normativ și creează insecuritate juridică, destinatarii legii fiind în imposibilitate să își adapteze conduita exigențelor legii.

8. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale privind criteriile de calitate a legii (spre exemplu, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, Decizia nr. 318 din 21 mai 2019 sau Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017) și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

9. **Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, pe cale de interpretare, pot fi stabilite subiectele principale ale raportului de serviciu al funcționarului public polițist. De asemenea, principiul separației puterilor în stat a ajuns să fie interpretat ca principiu al colaborării puterilor în stat, nefiind exclusă de Constituție delegarea de atribuții între autorități. Astfel, Parlamentul poate abilita Guvernul să emită ordonanțe. Salariile tuturor polițiștilor au alt algoritm de calcul (solde), iar cuantumul final al unui salariu nu se situează sub nivelul salariului minim stabilit de

legislația în vigoare. Accesul reclamanților la justiție nu este îngrădit, având în vedere însăși formularea acțiunii prin care a fost ridicată excepția. În final, se mai arată că nu este încălcat nici principiul securității raporturilor juridice și nici principiul separației puterilor în stat.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că normele criticate nu încalcă standardele de calitate a legii, așa cum au fost conturate de Curtea Constituțională. În plus, potrivit jurisdicției constituționale, modalitatea de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017 revine autorităților publice responsabile, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești. De asemenea, sunt neîntemeiate și criticile raportate la art. 1 alin. (4) din Constituție, fiind citate, pe larg, considerente din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în

domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

15. Din analiza criticilor de neconstituționalitate și a considerentelor încheierii de sesizare, Curtea observă că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, sunt vizate, în realitate, prevederile art. II art. 1 alin. (1) din acest act normativ.

16. De asemenea, Curtea observă că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 28 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 27 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 30 din Legea-cadru nr. 153/2017; prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate prin art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Totodată, Curtea observă că art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 au avut aplicabilitate limitată în timp, în cursul anului 2017.

17. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, și faptul că dispozițiile legale criticate sunt incidente în cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, care au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017:
„Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de

încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „În perioada 1 martie—31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care

personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. — (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: „(1) Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009

prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează:

a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă cuantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași cuantumi de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009.”

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a analizat critici identice cu cele formulate în prezenta cauză prin Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 5 august 2022.

20. Astfel, Curtea a reținut că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010.

21. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat. Astfel, dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc în ceea ce privește destinatarii și efectele juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

22. În continuare, Curtea Constituțională a reținut, cu referire la tehnica de reglementare, că textele criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. În consecință, considerentele acestei decizii nu sunt aplicabile în prezenta cauză. Prin urmare, a conchis Curtea, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

23. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut că, sub aspectul competenței de legiferare, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, în art. 115, consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar.

24. Mai departe, Curtea a observat că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 dispun în sensul neaplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzatori claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Aceste prevederi legale fac inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, astfel ca implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale plătite din fonduri publice. În consecință, a reținut Curtea, prin adoptarea ordonanțelor de urgență criticate nu s-a încălcat principiul separației puterilor, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

25. În sfârșit, în ceea ce privește critica referitoare la tehnica de reglementare, Curtea a precizat că aceasta relevă o problemă de legiferare, ce nu poate fi soluționată însă decât de legiuitor, iar nu de Curtea Constituțională în cadrul competențelor sale consacrate de Legea fundamentală.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2022, precitată, își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele membrului său de sindicat Angelica Coca, în Dosarul nr. 13.412/3/2019 al Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 251

din 27 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru

autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, excepție ridicată de Societatea New Age Advertising Agency — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 8.277/63/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.968D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 670 din 29 septembrie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.277/63/2018, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea New Age Advertising Agency — S.R.L. din Craiova în faza procesuală a recursului declarat de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dolj împotriva Sentinței nr. 130 din 28 ianuarie 2019, pronunțată de Tribunalul Dolj, prin care au fost anulate deciziile nr. 4.777 din 11 iunie 2018 și nr. 4.112.654 din 14 mai 2018 emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dolj — Direcția pentru Contribuabilii Mici și Mijlocii Craiova, stabilindu-se, totodată, în sarcina acestei autorități obligația de a emite o decizie de restituire a dobânzii aferente sumei achitate de societate cu titlu de timbru de mediu.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că reglementarea criticată prevede că nivelul dobânzii este cel stabilit la art. 174 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere, soluție legislativă care, în opinia sa, este neconstituțională. Arată că nivelul dobânzii prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 este cel stabilit la art. 174 alin. (5) din noul Cod de procedură fiscală, adică de 0,02% pe zi de întârziere, deși din anul 2007, când au fost încasate taxele respective, și până în anul 2017 dobânda fiscală a avut niveluri superioare, de la 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în anul 2007 până în anul 2014 sau de 0,1%, 0,5% sau 0,04% pe zi de întârziere în următoarele perioade. Autoarea excepției susține că prin indisponibilizarea sumei ce a fost încasată nelegal, statul i-a nesocotit dreptul de proprietate pentru creanța pe care o reprezintă dobânda fiscală, îmbogățindu-se fără justă cauză, în detrimentul contribuabilului, care este lipsit de folosința sumei percepute nelegal.

6. De asemenea, apreciază că reglementarea criticată din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, privind restituirea dobânzii la nivelul anului 2016, adică 0,02% pe zi, aprobată prin Legea nr. 258/2018, încalcă principiul cooperării loiale prevăzut de art. 4 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și principiile efectivității și echivalenței, astfel cum s-a prevăzut în Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza *Mariana Irimie*, C-565/11, și Hotărârea din 15 octombrie 2014, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza *Ilie Nicolae Nicula*, C-331/13, precum și art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu art. 6 din TFUE, referitor la dreptul de proprietate. În acest sens, consideră că legiuitorul nu a respectat principiul cooperării loiale, deoarece prin Legea nr. 258/2018 au fost aprobate norme contrare hotărârilor pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

7. În susținerea argumentelor privind neconstituționalitatea reglementării criticate invocă paragrafele 32—34 și 44 din Decizia Curții Constituționale nr. 694 din 20 octombrie 2015, precum și considerentele Deciziei nr. 14 din 22 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.

8. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, referitor la acordarea de dobânzi, instanța menționează Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii

Europene (Camera a treia) în Cauza *Mariana Irimie*, C-565/11, în care, la pct. 26, s-a reținut că, „în ceea ce privește principiul efectivității, acesta impune, într-o situație de restituire a unei taxe percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii, ca normele naționale care privesc în special calculul dobânzilor eventual datorate să nu aibă ca efect privarea persoanei impozabile de o despăgubire adecvată pentru pierderea suferită prin plata nedatorată a taxei”. Instanța apreciază că prin reglementarea cuprinsă în art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 nu se încalcă acest principiu al efectivității, deoarece nu înlătură o despăgubire pentru persoana impozabilă pentru pierderea suferită prin plata nedatorată a taxei. De altfel, stabilirea nivelului dobânzii intră în marja de apreciere a statului și ține de politica fiscală națională proprie fiecărei țări.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 7 august 2017, aprobată prin Legea nr. 258/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 14 noiembrie 2018, potrivit căroră: „(1) *Contribuabilii care au achitat taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, prevăzută la art. 214¹—214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, taxa pe poluare pentru autovehicule, prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, prevăzută de Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, cu modificările ulterioare, și timbrul de mediu pentru autovehicule, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 37/2014, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au beneficiat de restituire până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot solicita restituirea acestora, precum și a dobânzilor datorate pentru perioada cuprinsă între data perceperii și data restituirii, prin cerere adresată organului fiscal central competent. Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 174 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.*”

13. Curtea precizează că, la data de 29 iunie 2022, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 a fost abrogată expres prin art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2022 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 29 iunie 2022. Însă, având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale cu care a fost sesizată, întrucât acestea continuă să își producă efecte juridice în cauză. Curtea menționează, totodată, că soluția legislativă criticată din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 se regăsește în prezent, având același conținut normativ, în cuprinsul art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2022, în sensul că „*Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 174 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului coroborate cu cele ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 reglementează restituirea taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, instituită de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, a taxei pe poluare pentru autovehicule, prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, prevăzută de Legea nr. 9/2012, și a timbrului de mediu pentru autovehicule, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013, precum și a dobânzilor datorate pentru perioada cuprinsă între data perceperii și data restituirii. Toate aceste taxe impuse și plătite de contribuabili — proprietari auto au fost, fiecare în parte, constatate ca fiind nelegal percepute de stat prin hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, taxe apreciate ca fiind neconforme cu normele Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

16. În acest context, Curtea constată că reglementarea criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, invocate de aceeași autoare a excepției ca în prezenta cauză, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 670 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1326 din 31 decembrie 2020, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

17. Astfel, la paragrafele 19—31 din decizia anterioară (făcând referire la Decizia nr. 621 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2020, și Decizia nr. 263 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 28 august 2020), Curtea a reținut că, așa cum reiese atât din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017, cât și din expunerea de motive a Legii nr. 258/2018 pentru aprobarea acestei ordonanțe de urgență, legiuitorul a motivat adoptarea acestui act normativ prin prisma necesității reglementării cadrului legal pentru instituirea unei proceduri de restituire a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule, a taxei pe poluare pentru autovehicule, a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și a timbrului de mediu pentru autovehicule, ca urmare a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene. A fost avută în vedere jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit căreia dreptul contribuabilului de a obține rambursarea unor taxe percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii reprezintă consecința și completarea drepturilor conferite justițabililor de dispozițiile dreptului Uniunii, care interzic astfel de taxe. Statul membru este, așadar, obligat să ramburseze taxele percepute cu încălcarea dreptului Uniunii (Hotărârea din 6 septembrie 2011, pronunțată în Cauza *Lady&Kid și alții*, C-398/09, precum și Hotărârea din 19 iulie 2012, pronunțată în Cauza *Littlewoods Retail și alții*, C-591/10), efectul direct al hotărârilor Curții de

Justiție a Uniunii Europene constituindu-l obligația statului român și a autorităților fiscale la restituirea integrală și imediată a taxelor auto nelegal colectate, pentru a evita o posibilă declanșare a unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru al Uniunii Europene. În acest context, s-a impus reglementarea restituirii pe cale administrativă, la cerere, a sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule, legiuitorul adoptând, astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017.

18. Dreptul contribuabililor prevăzuți la art. 1 alin. (1) de a cere restituirea s-a născut la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2017, indiferent de momentul la care s-a perceput taxa, iar prin derogare de la prevederile art. 219 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, cererile de restituire se depuneau, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 august 2018. Potrivit art. 1 alin. (6) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, legiuitorul delegat a prevăzut că restituirea sumelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din acest act normativ se realizează în perioada 1 ianuarie 2018—30 iunie 2019 pentru taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule și taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, iar pentru timbrul de mediu pentru autovehicule, în perioada 1 septembrie 2018—30 iunie 2019. De asemenea, potrivit art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, hotărârile judecătorești definitive care au ca obiect restituirea sumelor prevăzute la art. 1 alin. (1) din acest act normativ se aduc la îndeplinire conform dispozițiilor stabilite de către instanța judecătorească, dispozițiile art. 1 alin. (1), (5) și (7)—(9) aplicându-se în mod corespunzător de către organul competent (organul fiscal central sau Administrația Fondului pentru Mediu, după caz), prin decizie emisă de către acesta. Potrivit art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, dobânzile datorate contribuabililor în cazul restituirii sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești sunt cele dispuse de instanța judecătorească sau, după caz, dispozițiile art. 1 alin. (1) din acest act normativ se aplică în mod corespunzător, în sensul că nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 174 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, adică 0,02% pe zi de întârziere.

19. Prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 68, instanța de contencios constituțional a statuat că legiuitorul are obligația constituțională de a asigura atât o stabilitate firească dreptului, cât și o valorificare în condiții optime a drepturilor și libertăților fundamentale. Așa fiind, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017, legiuitorul delegat a reglementat două proceduri distincte: una care privește restituirea taxelor ca urmare a hotărârilor judecătorești pronunțate, procedură care respectă autoritatea de lucru judecat a hotărârii judecătorești, stabilind doar o procedură de lucru la nivelul organului fiscal central sau al Administrației Fondului pentru Mediu, iar cealaltă procedură, care vizează restituirea taxelor independent de existența unei hotărâri judecătorești pronunțate.

20. Curtea reține că, în speță, critica autoarei excepției vizează, în esență, faptul că nivelul dobânzii prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 este cel stabilit la art. 174 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, adică de 0,02% pe zi de întârziere, aceasta deși din anul 2007, când au fost încasate de către stat taxele respective, și până în anul 2017 dobânda fiscală a avut niveluri superioare, de la 0,1% pentru fiecare zi de întârziere în anul 2007 până în anul 2014 sau de 0,1%, 0,5% sau 0,04% pe zi de întârziere în următoarele perioade, astfel încât formula cu nivelul de dobândă unică de 0,02% nu acoperă daunele cauzate contribuabililor prin blocajul sumei la stat, având în vedere că se acordă o dobândă la cel mai mic nivel.

21. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 293 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 31 iulie 2014, paragraful 24, legiuitorul ordinar poate să stabilească politica fiscală pe care o consideră necesară, beneficiind de o marjă de apreciere în acest domeniu, respectiv pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc”, astfel cum prevede jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

22. În acest context, Curtea învederează faptul că statul, prin caracterul său social, valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, are obligația de a implica acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și a libertăților lor fundamentale. Raportat la criticile formulate în speță, Curtea subliniază că intervenția legiuitorului delegat a avut un scop legitim, respectiv executarea în mod unitar, centralizat și corect a tuturor creanțelor care au ca obiect sume de bani plătite sub titlu de timbru de mediu, cu încălcarea dreptului Uniunii Europene, avându-se în vedere, în egală măsură, și protejarea bugetului public național și asigurarea stabilității economice a statului român.

23. Așa fiind, Curtea apreciază că stabilirea de către legiuitor a nivelului dobânzii convenite contribuabililor la nivelul prevăzut de art. 174 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, respectiv de 0,02% pe zi, reprezintă o măsură de politică fiscală pe care legiuitorul delegat a adoptat-o cu scopul de a obliga debitorul obligațiilor fiscale, și anume statul român, să își execute întru totul și până la termenul scadent obligațiile fiscale datorate, fără a împovăra însă, în mod excesiv, bugetul general consolidat.

24. Referitor la acordarea de dobânzi, în Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a treia) în Cauza *Mariana Irimie*, C-565/11, paragraful 26, s-a statuat că în ceea ce privește principiul efectivității, acesta impune, într-o situație de restituire a unei taxe percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii Europene, ca normele naționale care privesc în special calculul dobânzilor eventual datorate să nu aibă ca efect privarea persoanei impozabile de o despăgubire adecvată pentru pierderea suferită prin plata nedatorată a taxei. Așa fiind, Curtea Constituțională apreciază că stabilirea unui nivel al dobânzii de 0,02% prin reglementarea criticată din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 52/2017 nu încalcă principiul efectivității, deoarece nu înlătură o despăgubire pentru persoana impozabilă pentru pierderea suferită prin plata unei taxe nedatorate.

25. De altfel, așa cum a reținut în jurisprudența sa, Curtea nu ar putea să modifice nivelul dobânzilor de întârziere stabilite prin lege sau să introducă anumite criterii pentru determinarea nivelului acestora, întrucât o atare competență aparține, în mod exclusiv, legiuitorului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 561 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 18 decembrie 2014, paragraful 20).

26. Referitor la critica formulată din perspectiva faptului că dispozițiile art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât dispun modificarea nivelului dobânzii fiscale existent pe parcursul anilor 2007—2017, prin Decizia nr. 670 din 29 septembrie 2020, precitată, paragraful 30, Curtea a apreciat că aceasta este neîntemeiată, întrucât dreptul contribuabililor prevăzuți la art. 1 alin. (1) din actul normativ menționat de a cere restituirea s-a născut la data intrării în vigoare a acestui act normativ, indiferent de momentul la care s-a perceput taxa. Această opțiune a legiuitorului reprezintă expresia principiului activității legii, care nu aduce atingere dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

27. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 20 coroborat cu art. 148 alin. (2) din Constituție, cu referire la Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a treia) în Cauza *Mariana Irimie*, C-565/11, Curtea a reținut că și această critică este neîntemeiată, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 a fost adoptată tocmai având în vedere obligația legislativului de a edicta norme în sensul jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit căreia dreptul contribuabilului de a obține rambursarea unor taxe percepute de un stat membru cu încălcarea dreptului Uniunii reprezintă consecința și completarea drepturilor conferite justițiabililor de dispozițiile dreptului Uniunii, care interzic astfel de taxe.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât considerentele, cât și soluția acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea New Age Advertising Agency — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 8.277/63/2018 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 privind restituirea sumelor reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule și timbrul de mediu pentru autovehicule sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.253/2021 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”

Având în vedere art. 323 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor, comunicat prin Adresa nr. 741.319 din 21 iulie 2023,

în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.253/2021 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 17 august 2021, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa nr. 1, prin care se aprobă modelul și conținutul formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. În anexa nr. 2, paragraful „Rândul 14” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rândul 14 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*) pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare sau în perioade fiscale anterioare, privind:

— baza de impozitare pentru livrările de bunuri/prestările de servicii scutite cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (1), art. 295 și 296 din Codul fiscal;

— baza de impozitare pentru operațiuni scutite de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1—5 și lit. b) din Codul fiscal, în cazul în care cumpărătorul sau clientul este stabilit în afara Uniunii Europene sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

— baza de impozitare pentru livrările de bunuri/prestările de servicii scutite cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (5) din Codul fiscal;

— baza de impozitare pentru operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere potrivit altor dispoziții legale.”

3. În anexa nr. 2, după paragraful „Rândul 14” se introduc două noi paragrafe, paragrafele „Rândul 14.1” și „Rândul 14.2”, cu următorul cuprins:

„Rândul 14.1 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*) pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare sau în perioade fiscale anterioare, privind baza de impozitare pentru operațiuni scutite de taxă, conform art. 294 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal.

Rândul 14.2 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*) pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare sau în perioade fiscale anterioare, privind baza de impozitare pentru operațiuni scutite de taxă, conform art. 294 alin. (5) lit. c) și d) din Codul fiscal.”

Art. II. — Decontul de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut în anexa la prezentul ordin, se utilizează începând cu declararea obligațiilor fiscale aferente lunii în care prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Structurile competente din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și organele fiscale centrale din subordine vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Nicoleta-Mioara Cîrciumaru

 <small>Agenția Națională de Administrare Fiscală</small>	DECONT DE TAXĂ PE VALOAREA ADĂUGATĂ	300
---	--	------------

Perioada de raportare (luna/trimestru/semestru/an) .....

Anul .....

Declarație depusă după anularea rezervei verificării ulterioare.
Temeiul legal pentru depunerea declarației după anularea rezervei verificării ulterioare:
.....

Declarație depusă potrivit art.90 alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.
Cod de identificare fiscală al succesorului

Decont consolidat de TVA, depus de reprezentantul grupului fiscal unic, constituit potrivit art.269 alin.(9) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

DATE DE IDENTIFICARE A PERSOANEI IMPOZABILE

Cod de identificare fiscală	RO	<input style="width: 150px;" type="text"/>
Denumire	<input style="width: 100%; height: 20px;" type="text"/>	
Domiciliu fiscal		
Județ	<input style="width: 100px;" type="text"/>	Localitate
Strada	<input style="width: 100px;" type="text"/>	Cod poștal
Bloc	<input style="width: 100px;" type="text"/>	Număr
Telefon	Scara	Etaaj
	Fax	E-mail
Cont bancar		
Banca	<input style="width: 100px;" type="text"/>	Cont
		<input style="width: 100px;" type="text"/>

PRO RATA DE DEDUCERE %

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ COLECTATĂ		- lei -	
Denumire indicatori		Valoare	TVA
COMERȚ INTRACOMUNITAR ȘI ÎN AFARA UE			
1	Livrări intracomunitare de bunuri, scutite conform art. 294 alin.(2) lit.a) și d) din Codul fiscal		
2	Regularizări livrări intracomunitare scutite conform art. 294 alin.(2) lit.a) și d) din Codul fiscal		
3	Livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care locul livrării/locul prestării este în afara României (în UE sau în afara UE), precum și livrări intracomunitare de bunuri, scutite conform art. 294 alin.(2) lit.b) și c) din Codul fiscal, din care:		
3.1	Prestări de servicii intracomunitare care nu beneficiază de scutire în statul membru în care taxa este datorată		
4	Regularizări privind prestările de servicii intracomunitare care nu beneficiază de scutire în statul membru în care taxa este datorată		
5	Achiziții intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
5.1	Achiziții intracomunitare pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), iar furnizorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care a avut loc livrarea intracomunitară		
6	Regularizări privind achizițiile intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
7	Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd.5 și 6, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
7.1	Achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

8	Regularizări privind achizițiile de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
LIVRĂRI DE BUNURI/PRESTĂRI DE SERVICII ÎN INTERIORUL ȚĂRII ȘI EXPORTURI			
9	Livrări de bunuri și prestări de servicii, taxabile cu cota 19%		
10	Livrări de bunuri și prestări de servicii, taxabile cu cota 9%		
11	Livrări de bunuri și prestări de servicii, taxabile cu cota 5%		
12	Achiziții de bunuri și servicii supuse măsurilor de simplificare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
12.1	Achiziții de bunuri și servicii, taxabile cu cota 19%		
12.2	Achiziții de bunuri, taxabile cu cota 9%		
12.3	Achiziții de bunuri, taxabile cu cota 5%		
13	Livrări de bunuri și prestări de servicii supuse măsurilor de simplificare (taxare inversă)		
14	Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite cu drept de deducere, altele decât cele de la rd. 1-3, din care:		
14.1	Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal		
14.2	Livrări de bunuri scutite cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. c) și d) din Codul fiscal		
15	Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite fără drept de deducere		
16	Regularizări taxă colectată		
17	Vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și prestări de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune, precum și servicii furnizate pe cale electronică către persoane neimpozabile dintr-un alt stat membru, pentru care locul livrării/prestării este în România, conform art. 278 ¹ alin. (1) din Codul fiscal		
18	Regularizări privind vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și prestările de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune, precum și servicii furnizate pe cale electronică către persoane neimpozabile dintr-un alt stat membru, conform art. 278 ¹ alin. (1) din Codul fiscal		
19	TOTAL TAXĂ COLECTATĂ (sumă de la rd.1 până la rd.18, cu excepția celor de la rd. 3.1, 5.1, 7.1, 12.1, 12.2, 12.3, 14.1, 14,2)		
TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ DEDUCTIBILĂ - lei -			
Denumire indicatori		Valoare	TVA
ACHIZIȚII INTRACOMUNITARE DE BUNURI ȘI ALTE ACHIZIȚII DE BUNURI ȘI SERVICII IMPOZABILE ÎN ROMÂNIA			
20	Achiziții intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
20.1	Achiziții intracomunitare pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), iar furnizorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care a avut loc livrarea		
21	Regularizări privind achizițiile intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
22	Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd.20 și 21, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
22.1	Achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
23	Regularizări privind achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
ACHIZIȚII DE BUNURI/SERVICII ÎN INTERIORUL ȚĂRII ȘI IMPORTURI, ACHIZIȚII INTRACOMUNITARE SCUTITE SAU NEIMPOZABILE			
24	Achiziții de bunuri și servicii taxabile cu cota de 19%, altele decât cele de la rd.27		
25	Achiziții de bunuri și servicii, taxabile cu cota de 9%		
26	Achiziții de bunuri și servicii, taxabile cu cota de 5%		
27	Achiziții de bunuri și servicii supuse măsurilor de simplificare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
27.1	Achiziții de bunuri și servicii, taxabile cu cota 19%		

27.2	Achiziții de bunuri, taxabile cu cota 9%		
27.3	Achiziții de bunuri, taxabile cu cota 5%		
28	Compensația în cotă forfetară pentru achiziții de produse și servicii agricole de la furnizori care aplică regimul special pentru agricultori		
29	Regularizări privind compensația în cotă forfetară		
30	Achiziții de bunuri și servicii scutite de taxă sau neimpozabile, din care :		
30.1	Achiziții de servicii intracomunitare scutite de taxă		
31	TOTAL TAXĂ DEDUCTIBILĂ (sumă de la rd.20 până la rd.29, cu excepția celor de la rd. 20.1, 22.1, 27.1, 27.2, 27.3)		
32	SUB-TOTAL TAXĂ DEDUSĂ CONFORM ART. 297 ȘI ART. 298 SAU ART. 300 ȘI ART. 298 DIN CODUL FISCAL ȘI COMPENSAȚIE ÎN COTĂ FORFETARĂ		
33	TVA efectiv restituită cumpărătorilor străini, inclusiv comisionul unităților autorizate		
34	Regularizări taxă dedusă		
35	Ajustări conform pro-rata / ajustări de taxă		
36	TOTAL TAXĂ DEDUSĂ (rd.32+rd.33+rd.34+rd.35)		

REGULARIZĂRI CONFORM ART. 303 DIN CODUL FISCAL		- lei -
Denumire indicatori		TVA
37	Suma negativă a TVA în perioada de raportare (rd.36-rd.19)	
38	Taxa de plată în perioada de raportare (rd.19-rd.36)	
39	Soldul TVA de plată din decontul perioadei fiscale precedente (rd.45 din decontul perioadei fiscale precedente) neachitate până la data depunerii decontului de TVA	
40	Diferențe de TVA de plată stabilite de organele fiscale prin decizie comunicată și neachitate până la data depunerii decontului de TVA	
41	TVA de plată cumulat (rd.38+rd.39+rd.40)	
42	Soldul sumei negative a TVA reportate din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursare (rd.46 din decontul perioadei fiscale precedente)	
43	Diferențe negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizie comunicată până la data depunerii decontului de TVA	
44	Suma negativă a TVA cumulate (rd.37+rd.42+rd.43)	
45	Sold TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare (rd.41-rd.44)	
46	Soldul sumei negative de TVA la sfârșitul perioadei de raportare (rd.44-rd.41)	

Cod CAEN al activității preponderente efectiv desfășurate în perioada de raportare :

Ați efectuat următoarele operațiuni pentru care se aplică taxarea inversă, în conformitate cu prevederile art. 331 din Codul fiscal, a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare ?

- livrare de cereale și plante tehnice Da Nu

- livrare de telefoane mobile Da Nu

- livrare de dispozitive cu circuite integrate înainte de integrarea lor în produse destinate utilizatorului final Da Nu

- livrare de console de jocuri, tablete PC și laptopuri Da Nu

Solicitați rambursarea soldului sumei negative de TVA ? Da Nu

FACTURI EMISE DUPĂ INSPECȚIA FISCALĂ, conform art. 330 alin. (3) din Codul fiscal		
- lei -		
Număr total facturi emise	Total bază de impozitare	Total TVA aferentă

FACTURI PRIMITE DUPĂ INSPECȚIA FISCALĂ, conform pct. 108 alin. (6) din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Codul fiscal		
- lei -		
Număr total facturi primite	Total bază de impozitare	Total TVA aferentă

FACTURI EMISE, CONFORM ART. 11 ALIN. (6) ȘI (8) DIN CODUL FISCAL, DUPĂ ÎNREGISTRAREA ÎN SCOPURI DE TVA PENTRU OPERAȚIUNI EFECTUATE ÎN PERIOADA ÎN CARE CODUL DE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA A FOST ANULAT		
- lei -		
Număr total facturi emise	Total bază de impozitare	Total TVA aferentă

INFORMAȚII PRIVIND TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ NEEEXIGIBILĂ SAU NEDEDUCTIBILĂ		
- lei -		

SOLDUL TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ AFERENTĂ OPERAȚIUNILOR REALIZATE INCLUSIV ÎN ALTE PERIOADE DE RAPORTARE			
		Valoare	TVA
A.	Livrări de bunuri și prestări de servicii realizate a căror TVA aferentă a rămas neexigibilă, existentă în sold la sfârșitul perioadei de raportare, ca urmare a aplicării sistemului TVA la încasare, din care:		
A1.	Livrări de bunuri și prestări de servicii realizate în ultimele 6 luni/2 trimestre calendaristice		
B.	Achiziții de bunuri și servicii realizate pentru care nu s-a exercitat dreptul de deducere a TVA aferentă, existentă în sold la sfârșitul perioadei de raportare, ca urmare a aplicării art. 297 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, din care:		
B1.	Achiziții de bunuri și servicii realizate în ultimele 6 luni/2 trimestre calendaristice		

Informații privind valoarea totală, fără TVA, a operațiunilor prevăzute la art. 278¹ alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, respectiv a vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță și a prestărilor de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune, precum și servicii furnizate pe cale electronică, către persoane neimpozabile din alte state membre UE	
- lei -	
Total an precedent	An curent (inclusiv perioada de raportare)

Prezenta declarație constituie titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia, în condițiile legii.

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete.

Nume, prenume		Semnătura
Funcție		

Loc rezervat organului fiscal

Număr de înregistrare		Data înregistrării	
-----------------------	--	--------------------	--

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 474135